

s. M. Akvilina Cecilija PAVIŠA rođena je u Kalinovcu 6. kolovoza 1912. U Družbu je ušla 28. kolovoza 1926. Prve redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1935., a doživotne 15. kolovoza 1941. Godine 1950. došla je u Krašić, gdje je obavljala službu sviračice i katehisičice. Ostala je u Krašiću do 1966. godine. Godine proživljene u Krašiću bile su duboko utkane u njezino srce i dušu, bile su od velikog značenja i za Crkvu u Hrvata i za našu Družbu. Bili su to teški, ali nada-sve milosni dani. Odlikovala se jednostavnošću, marljivošću te duhom pobožnosti, molitve i reda. Bila je spremna u tim teškim životnim prilikama u zajedništvu sa sestrama živjeti duh vjere, molitve i spremnosti na žrtvu, živjeti i svjedočiti zauzetost za Božju stvar u našem narodu. Spremno je izvršavala ono što je Bog od nje tražio. Završivši svoje poslanje u Krašiću, vršila je službu provincijske glavarice u zagrebačkoj provinciji te službu vrhovne glavarice u Družbi. Umrla je u Zagrebu 24. travnja 1999. godine i pokopana je u sestarskoj grobnici na Mirogoju u Zagrebu.

s. M. Bonaventura Ljubica BAŠIĆ rođena je u Podgrađu, u župi Sv. Martina pod Okićem 26. veljače 1927. U Družbu je ušla 30. studenog 1953. Prve redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1955., a doživotne 15. kolovoza 1961. godine. Kao mlada sestra došla je u Krašić gdje je djelovala od 1955. do 1960. godine vršeći razne poslove u domaćinstvu i u vrtu. Voljela je raditi. Jednom prilikom je zapisala da joj je rad bio pjesma nad pjesmama jer je svaki posao prihvaćala radi Boga, da svojim radom slavi Boga koji je za nas sve stvorio. Vrlo spremno prihvaća se svih povjerenih joj poslova. U godinama Kardinalovog sužanjstva u Krašiću znala je kako u tom osjetljivom vremenu i najtežim trenucima pronaći izlaz iza bezizlaznih situacija. U životu joj je bilo važno prihvatiti sve što joj Božja providnost dodijeli. Bila je živi svjedok života i smrti blaženog Kardinala. Umrla je Zagrebu 3. srpnja 2010. Pokopana je u sestarskoj grobnici u Samoboru.

Sestrama Služavkama Malog Isusa u planu Božje providnosti pripala je časna i sveta dužnost da su upravo one, uz župnika Josipa Vranekovića, dočekale zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca u župnom stanu u Krašiću, kamo je bio interniran iz lepoplavskog zatvora.

O toj zajednici kardinal Franjo Kuharić je zapisao: „Bio je to život utkan u kušnju u koju je bio uronjen blaženi Alojzije Stepinac. Bio je to život tkan od radosti, ali i od tjeskobe. Možda ni same sestre nisu bile dovoljno svjesne što je njihovo služenje značilo za samoga Nadbiskupa. Njemu je bila dragocjena prisutnost vjernih, odanih i požrtvovnih duša. To mu je bila podrška i ljudsko ohrabrenje.

Bila je za njega velika utjeha kad je tu zajednicu sestara pod vodstvom s. Honorate doživljavao u njihovoj slozi, jedinstvu i ljubavi. Radovao se dobrom duhu, duhu molitve i poniznoga služenja sestara.“

Izdaje:

Provincija Presvetog Srca Isusova i Marijina
Družbe sestara Služavki Malog Isusa
Nova ves 55, Zagreb

Služavke Malog Isusa Blaženikove suputnice u vrijeme sužanjstva u Krašiću

s. M. Benigna Marija OBRČ rođena je u Strelju u Sloveniji 1. veljače 1896. U Družbu je ušla 28. prosinca 1922. Prve redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1923., a doživotne 15. kolovoza 1930. U Krašiću je služila od 1941. do 1955. U Domu bl. Nikole Tavelića radila je u Domaćinskoj školi te poučavala djevojke vrtlarstvu. Krista je posebno voljela posluživati u bolesnima te ih je rado posjećivala u njihovim domovima. U svojem vrtu kao vrtlarica uzgajala je ljekovito bilje te je svojim pripravcima pomagala bolesnima. Kao sakristanka uređivala je crkvu. Nije žalila ni dobar dio noći provesti u crkvi da Isusu ukrasi stan. Zbog slabog zdravlja morala je napustiti Krašić 1955. Dugih petnaest godina teško je bolovala, ali je bila vrlo strpljiva i predana volji Božjoj. Sa smiješkom je znala reći: „Što me više boli, to Isusa više volim.“ Umrla je u Zagrebu 8. lipnja 1975. Pokopana je u sestarskoj grobnici na Mirogoju u Zagrebu.

s. M. Salezija Tonica GOLUBIĆ rođena je u Daruvaru 16. siječnja 1915. U Družbu je ušla 15. studenog 1931. Prve redovničke zavjete položila je na blagdan Velike Gospe 15. kolovoza 1934., a doživotne 15. kolovoza 1940. godine. Po volji poglavarica u Krašić je došla 1949. gdje je uz uređivanje crkvenog rublja ukrašavala i narodne nošnje. Bila je prava umjetnica te su njezini oltarnici resili mnoge oltare. Najsvetiji dio života, kako je sama isticala, bilo je djelovanje u Krašiću uz blaženog kardinala Alojzija Stepinca. U Krašiću je ostala do 1960. godine. Uvijek je bila vedra i nasmijana, puna nade i optimizma, spremna svojim humorom razveseliti druge. Križ bolesti znala je strpljivo i tiho nositi. Zadnje dane života proživjela je u samostanu u Samoboru, gdje je i umrla 20. rujna 2002. Pokopana je u sestarskoj grobnici na gradskom groblju u Samoboru.

s. M. Honorata Marta MATIĆ rođena je u Kalinovcu 29. svibnja 1905. U Družbu je ušla 23. srpnja 1923. Prve zavjete položila je 15. kolovoza 1925., a doživotne 15. kolovoza 1931. U Krašiću je djelovala od 1950. do 1960. godine i vršila službu predstojnice. Pod njezinim vodstvom služila je zajednica sestara u Krašiću. Bio je to život utkan u kušnje blaženog Alojzija Stepinca. Znala je okupljati sestre te gajiti u njima, među njima i s njima duh zajedništva i poniznog služenja u ljubavi koja nikad ne prestaje. Snagu za takvo služenje pronalazila je u redovitoj molitvi na što je poticala i sestre. Prisustvovala je preminuću bl. kardinala Alojzija Stepinca. Bolovala je od iste bolesti (polycythaemia rubra vera) od koje je preminuo i blaženi Kardinal. Umrla je u Zagrebu 3. prosinca 1974. godine i pokopana je u sestarskoj grobnici na Mirogoju u Zagrebu.

s. M. Nikolina Marija VOZEL rođena je u mjestu Goliše (pokraj Kresnice u Sloveniji) 5. kolovoza 1899. U Družbu je ušla 10. listopada 1928. Prve redovničke zavjete položila je 6. siječnja 1931., a doživotne 6. siječnja 1937. Djelovala je u Krašiću kao kuharica i vrtlarica od 1950. do 1960. godine. Došla je u Krašić ni ne sluteći da ju je Gospodin u svom promišlu odredio za veliku i povijesnu službu ljubavi. Blaženom kardinalu Alojziju Stepincu molitvom, ljubavlju, žrtvom i kuharskim umijećem olakšavala je dane njegova sužanjstva u Krašiću. Često je znala reći da joj je to posebna milost da je bila u sjeni velikana, sveca, da ga je mogla posluživati i na smrti mu držati upaljenu svijeću. Umrla je 7. listopada 1970. u Mladenovu i pokopana je u kapelici sv. Roka u Bačkoj Palanci.